

תת"ע 5707/12/20 - ארסלאן זחאלקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5707-12-20 מדינת ישראל נ' זחאלקה
תיק חיצוני: 20119809836

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת שרית קריספין
מבקש ארסלאן זחאלקה
ע"י ב"כ עו"ד עתאמנה

נגד מדינת ישראל
החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהעדר, שניתן ביום 6.1.21, בגין עבירה של אחיזה/שימוש בטלפון נייד, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

המבקש נדון בהעדר, לאחר שהזמנה לדין שנשלחה לכתובתו הרשומה, הוחזרה בציון "לא נדרש".

ב"כ המבקש טוען כי המבקש לא זומן כדין ואין ממש בטענה זו, נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט.

ברע"פ 8626/14 סמארה נגד מדינת ישראל ורע"פ 778914 זחאליה נגד מדינת ישראל, שב ואשר בית המשפט העליון, על ידי כבוד הש' שהם, את **ההלכה המחייבת**, לפיה, אישור מסירה שהוחזר בציון "לא נדרש", מהווה מסירה כדין ובסיס חוקי למתן פסק דין בהעדר.

בנוגע לכפירת המבקש בעבירה, הרי שאין די בטענה סתמית וכפי שנקבע **ברע"פ 2521/12 נג'אר נגד מדינת ישראל**:

"לעניין ההרשעה, הפרשנות אותה שואף המבקש לקדם, במסגרתה די בהכחשה בכדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהעדר, סותרת את תכליתם של סעיפים 130 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק), המסדירים את האפשרות למתן פסק דין בהיעדר בעבירות דוגמת העבירה נושא הליך זה, ואת הנסיבות בהן יבוטל פסק דין שניתן בהיעדר. על המבקש להרים את הנטל לביטול פסק דין שניתן בהיעדר חובת ההוכחה כי התקיים טעם מוצדק להיעדרות או כי ישנו חשש מהיווצרות עיוות דין. בהקשר זה, אין די בהכחשת העבירה גרידא, בכדי להקים חשש לעיוות דין, שכן כל תכליתו של סעיף 240 לחוק היא לייצר חזקה כי אדם שלא התייצב להליך בעניינו מודה בעובדות כתב האישום. למעשה, לגישת המבקש, נתונה למי ששואף לבטל פסק דין שניתן בהיעדר אפשרות לעשות זאת בכל שלב, תוך חזרה מהודייתו. פרשנות זו תרוקן מתוכן את סעיף 240 לחוק, אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה ויש לדחותה (ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003))."

מכל האמור לעיל, הרי שאין טעם ממשי לקבל את הבקשה, אך לפני משורת הדין ובכפוף לתשלום הוצאות על סך 250 ₪ לטובת אוצר המדינה, עד ליום 8.2.21, ייקבע דיון בבקשה.

לא ניתן עיכוב ביצוע לגזר הדין.

ניתנה היום, ה' שבט תשפ"א, 18 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.